

Har du hittat din nötknäppare?

Livet är fullt av utmaningar för alla. Hur vi hittar sätt att lösa problem på, möta motgångar i livet och omvandla misslyckanden till framgång är de största nöterna att knäcka, men också de viktigaste om man vill leva ett lyckligt liv, vilket jag vill!

Min största utmaning har varit att förena alla mina drömmar och mål med min kropps bångstyriga hälsa. Som liten fick jag reumatism men hade dock den stora turen att den bromsade upp och blev inaktiv när jag var 7 år. Med endast en felvuxen handled som påminnelse, så klarade jag mig fint i många år och levde ett väldigt aktivt liv. Men har man haft en autoimmun sjukdom så får man lätt följsjukdomar och vid 29 års ålder var jag svagare än min 83-åriga mormor. Jag kunde varken gå ordentligt, äta eller använda mina händer. Centrala nervsystemet var kroniskt inflammerat, immunförsvaret var i botten, magen kunde inte behålla mat och hjärnan kunde inte behålla information. Diagnoserna staplades på varandra och framtiden såg inte ljus ut.

De säger att man klarar vad som helst om man har kärlek och vänner. Jag hade detta, och det var ett fantastiskt stöd som jag aldrig skulle ha klarat mig utan. Men det ger inga konkreta lösningar, ingen inkomst och ingen tydlig väg framåt.

Jag var tvungen att ge mig ut på mitt livs tuffaste resa för att hitta tillbaka till en vardag som innehöll så enkla saker som att kunna tvätta håret själv, gå ut ur lägenheten utan hjälp, läsa en dagstidning. Att acceptera att jag aldrig skulle bli densamma, men fortsätta att vara jag. Det tog många år att få rätt hjälp och rätt mediciner. Jag kommer aldrig bli helt bra igen, men jag har lärt mig att leva med det. Jag har jobbat halvtid i många år nu, men visst känner jag ofta att jag varje dag behöver visa för alla runt omkring mig, att jag fortfarande är en kraft att räkna med. Jag är rädd ganska ofta, för saker du inte skulle tro: som trappor, backar, tunga

portar, kryddad mat, höga ljud, is och snö på marken, utrymmen utan toaletter. Men jag är inte rädd, kanske just därför, för att tala inför folk, göra bort mig eller säga att jag är rädd. Jag har inte tid att vara rädd för sånt. Jag vill leva, så rikt och glatt och tryggt som möjligt. Och jag har hittat ett sätt att göra det på. Jag knäckte en av de stora nötterna. Och det kanske mest överraskande, var att det skedde på ett sätt jag inte alls förväntade mig. Om du vill veta hur jag kom hit, hör gärna av dig för att boka in samtal eller en inspirationsföreläsning.

Skälet till att jag väljer att berätta om mina svagheter och min sjukdom är att jag själv hade uppskattat att få ta del av någon annans erfarenheter när jag fick mina diagnoser och hela mitt liv vändes upp och ner. Att någon hade berättat för mig om hur det är att leva med helt nya förutsättningar och visat mig att det går ganska bra, om man vet hur man ska göra. Det är inte helt enkelt att förstå att det finns en framtid när man, som i mitt fall vid den tidpunkten, hela tiden har smärta, kräks, har diarré och inte kan stödja sig på varken armar eller ben.

Nu hoppas jag kunna ge någon annan den tröst och det hopp jag själv letade efter då. För, hur omöjligt det än verkar, så finns det faktiskt nästan ingenting som är omöjligt.

